

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

910.2

Szerző: *Kun Erzsébet*

Cím:

CSUPA MEGLEPETÉS!

Oszták turisták budapesti benyomásairól

Forrás:

Magyar Híradó
1958. 10. 28.

Idő

1958. n

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1926 — 8891

Az Oszták Béketanács — a magyar és az osztrák nép barátságának elmélyítése érdekében — kedvezményes hétvégi utazási akciót szervez Bécsből Budapestre. Az első csoport — 149 ember — szombaton délután érkezett a magyar fővárosba, ahol az ugyancsak szombaton befutó, menetrendszerű bécsi busz svájciakból, franciákból és osztrákokból álló társasága csatlakozott hozzá.

— Mik az első benyomásai Magyarországról? — kérdezzük Karl Ties tisztviselőt, az első autóbusz utasát.

— Egyetlen sürített mondatmal felelhetek: csupa meglepetés! — mondja. — Azt hittük, afféle romvárost találunk itt, rosszkedvű, elgyötört emberekkel s helyette új hidakat, épületeket, jól öltözött férfiakat és nőket látunk, amerre csak megfordulunk.

— A fejlődés valóban óriási — dupláz rá Anna Jungmann asszony, egy bécsi orvos felesége, aki 1935-től 1939-ig élt Budapesten és most önkéntes idegenvezetőként kalauzolja végig három gyermekét a városon. — Voltunk az Üllői úti gigászi lakótelep építkezésén, a Népstadionban, az Árpád-hídnál... Szédületes!

Anna Pitarik 67 éves szövönőt azzal ijesztgették otthon, hogy egy lépést sem tehet egyedül utcáinkon. — Már Bécsben sem ültem fel ennek az ostoba híresztelésnek — mondja — és ahogy ideértünk, örültem, hogy az eszemre hallgattam. Végigbarangoltam az egész várost és ebben természetesen senki sem akadályozott. Sőt, vasárnap délelőtt misén voltam, pedig azt is mond-

ták otthon, hogy erre felé ti az istentisztelet.

— Ezért jó személyesen meggyőződni az igazságról — véli Lidia Mohap szobrásznő. — Az osztrák és magyar népcévszázadok óta akarják mesterségesen elidegeníteni egymástól, pedig történelmi múltjuk párhuzamosan fut és számos azonos jellegű forradalmi megmozdulást tart nyilván. A 48-as magyar kormány például fegyveres segítséget nyújtott Schwechatnál a bécsi forradalmároknak, a 48-as honvédseregben egy osztrák légió is harcolt, s az aradi tizenhármak egyike, Leiningen Weserburg Károly szintén osztrák származású volt.

Laurence Perret, a kirándulás svájci részvevője — aki mint bécsi medika került az autóbuszra — a pesti divatért lelkesedik. — Egyetlen rongyos, kopott embert sem láttam... A ruhák nem olyan vadak, mint Nyugaton, de elragadóan izlésesek s a konfekcióórák megdöbbentően olcsók.

A többség őszintén sajnálja, hogy vasárnap zárva tartják az üzleteket, szívesen vásárolnának. Különösen élelmiszert, mert Bécsben nagyon drága az élelem.

Az autóbusz vasárnap indult vissza Bécsbe.

— Szép kirándulás volt, csak kissé rövid, mondták az osztrákok. — Sokkal többet szeretnének látni Magyarországból, sokkal több hírt, fényképet vinni az otthoniaknak, akik csak a lapok zavaros hírszolgálatára támaszkodva alkotnak Budapestről véleményyt. — És így búcsúztak: Auf wiedersehen, a viszontlátásra!...

Kun Erzsébet